

Sygn. akt IV KO 45/22

POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **Z. L. (L.)**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 15 września 2022 r.,

wniosku adw. Ł. Ś. o zasądzenie na jego rzecz kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu wznowieniowym

p o s t a n o w i ł

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. Ś., Kancelaria Adwokacka w Warszawie, kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa i 80/100 złotych), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy, postanowieniem z dnia 7 czerwca 2022 r., sygn. akt IV KO 45/22, ustanowił adwokata Ł. Ś. obrońcą z urzędu dla Z. L., zlecając mu zbadanie akt sprawy Sądu Okręgowego w Katowicach, sygn. akt XXI K 228/19, pod kątem przesłanek do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania, a następnie – o ile przesłanki takie zachodzą – w terminie do dnia 7 lipca 2022 r., opracowanie stosownego wniosku, ewentualnie powiadomienie Sądu Najwyższego o niestwierdzeniu podstaw do wznowienia postępowania.

W dniu 5 lipca 2022 r. obrońca wyznaczony z urzędu uczynił zadość nałożonemu na niego obowiązкови i przesłał do Sądu Najwyższego opinię o

niestwierdzeniu podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania karnego w sprawie Z. L.. W piśmie tym wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów obrony udzielonej z urzędu w postępowaniu o wznowienie postępowania karnego, oświadczając, że koszty te nie zostały uiszczone w całości ani w części.

Stosownie do treści § 4 ust. 3 i § 17 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów niepłatnej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2019. 18 t. j.), należało zasądzić na rzecz adw. Ł. Ś., Kancelaria w W., kwotę 442 zł 80 gr (w tym VAT), tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii o braku podstaw do wznowienia postępowania w sprawie Z. L., sygn. akt IV KO 45/22.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej.

[as]